

simpel billig Ost fra Finland, men saa lagde man sig i Sverrige efter at lave mere god og kostbar Ost, og saa sendte man den til Udlandet. Naar den høitærede Minister nu talte om, at man skulde beskaffe sin Ost, da er dette jo en ren Bagatel i Sammenligning med de store Spørgsmaal, der foreligger. Den Smule sin Ost, om den kommer toldfrit eller ikke, hvad har det at betyde? Man behøver ikke at være saa misundelig paa de Menneſter, der spise sin Ost, for den Sags Skyld, naar man ser paa alle de øvrige Misligheder ved denne Ordning, at man jo godt kan lade den gaa fri; det have vi ogsaa gjort før. Ostetolden er, saa vidt jeg mindes, indført ved Loven af 4de Juli 1863. Da man indførte den, kunde Ingen tænke paa, at den skulde fordyre den simple Ost: thi den Gang havde vi Holsten og Slesvig, og saa havde vi Forsyning derfra. Det var først efter Fredsslutningen, at Tarifen virkede saa uheldig. Kunde man blive enig med den høitærede Minister — jeg tvivler derom, efter hvad den høitærede Minister har sagt om Kaffe — om at tage Salt og Ost sammen, saa kunde man dog maaske udrette lidt Godt. — Ganske vist, naar jeg isøvrigt gjenmemgaar disse Forhøiſelser, forekomme de mig gjenmemgaende uhenſigtsmæssige, — og at Ministeren her er gaaet videre, end vi i sin Tid gik i Toldbubvalget, gjør dem kun værre — ikke at tale om, at man som sagt slet ikke opnaar det, som vi i sin Tid væsenligt have tilſigtet. Der er nu f. Ex. Forhøiſelsen paa Vin. Ganske vist er Vin en Luxusartikel, ſjøndt jeg tror dog, at den i den senere Tid i alt Fald i en vis Retning noget har tabt denne Karakter. Er der Noget, der er eiendommeligt for Lægekunſten i den nyere Tid, saa er det vel det, at Vin nu bruges i ganske umaadeligt Omfang som Lægemiddel. Under Bryſtſygdomme er det, saa vidt jeg veed, ganske utroligt, hvad Lagerne nu indgive deres Patienter af Vin og navnlig af stærk Vin, saa at der Betegnelsen Luxusartikel ikke kan fastholdes (Th. Nielsen: Banko! En Stemme: Baiertsk Vi!) De Herrer mene fra deres personlige Erfaring at kunne anbefale ſvenſk Banko og baiertsk Vi i Tilfælde af Bryſtſygdomme. Jeg tvivler ikke om, at Banko er et fortrinligt Lægemiddel, at det bruges som saadant. Vin bruges imidlertid aldeles utvivlsomt ogsaa som Lægemiddel i meget store Kvantiteter. Naturligvis er Vin alligevel en Luxusartikel, som nok kan taale at beskattes; men den anførte Omſtændighed maa dog ogsaa tages i Betragtning. Saa er der Kakao og

Chokolade. Andre Steder ere disse Ting ikke Luxusvarer. I Frankrig f. Ex. spiser Arbeidsmanden Chokolade til sin Frokost, og det er virkelig et Spørgsmaal, om vi gjøre ret i at fordyre denne Vare. Kakao er, saa vidt jeg veed, en meget sund Fise — jeg er ikke syn-derlig inde i disse Ting — men jeg tror ikke at tage feil, naar jeg anfører, at man kan betragte Kakao som lig med fortettet Mælk; det er altsaa sundt, og det er godt for alle de Menneſter, som trænge til Mælk. Det er altsaa et Spørgsmaal, om det er rigtigt at fordyre disse Varer, og navnlig at gaa ſaa vidt som her i Forslaget, tror jeg paa ingen Maade er rigtigt. Fremdeles er der The. Der er, som bekendt, ikke saa mange Menneſter, der drikke The, som Kaffe; men derfor er den høiere Afgift, som Forslaget lægger paa The, heller ikke just saa Meget. Det er dog tvivlsomt, om den derfor bør forbyres, om end The vel nok i Sammenligning med Kaffe mindre er en almindelig Fornødenhedsartikel. The er imidlertid slet ikke nogen dyr Vare, og er maaske endogsaa en lige saa berettiget Artikel som Kaffe; der er mange gamle Roner, som holde mere af at drikke The end Kaffe, hvorfor ſkulle de ikke have Lov til det? Er det saa overmaade rigtigt at fordyre Theen, kan det virkelig siges paa nogen Maade at være en Luxusartikel? Jeg er overbevist om, at The ikke er en Luxusartikel for mange Menneſter, men er en Del af de daglige Levnetsmidler, som de bruge. Saa er der Spisevarer. Ganske vist, en Del af dem ere afgjort Luxusartikler; men paa den anden Side er netop en stor Del af denne Artikel i den nyere Tid bleven til noget ganske Andet end til en Luxusvare. Der er alle de hentogte Sager og hermetisk bevarede Ting, som bruges saa ganske overordentlig meget i den senere Tid. Der er rundt omkring kommet store Fabriker op i denne Fabrikationsgren. (Udfrydelse af Lyen). Det ærede ſøfarende Medlem her foran siger „Lægemiddel“, men han veed dog saa godt som Nogen, at hermetisk-hentogte Sager bruges i ganske overordentlig Omfang og bestandig mere og mere af alle ſtibsfarende Folk. Alle Menneſter, som fare paa de lange Rejser, forsyne sig bedst og billigst ved at indkjøbe saadanne Artikler i stor Mængde. Det er Noget, som netop i den allerſidſte Tid er blevet fast Pragis. Forhøiſelsen af Tolden paa Tobak vil jeg kunne gaa ind paa, naar jeg kan opnaa noget Andet derfor, som jeg sælter Pris paa; men jeg vil ikke gaa til let og letſindig at fore-